

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010271
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010271.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného L. V., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo 17.02.2021 sp. zn. 1T/45/2020, na verejnom zasadnutí konanom 24. júna 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo 17.02.2021 sp. zn. 1T/45/2020 bol obžalovaný L. V.znaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času približne do 21:35 hod. dňa 13.04.2020 viedol osobné motorové vozidlo značky Citroen C3, evidenčného čísla MA-XXXBO, v F. po B. ulici, pričom bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Stupava, kde bol v čase o 21:36 hod. podrobený dychovej skúške na alkohol meračom typu AlcoQuant 6020 plus evidenčného čísla A410120, pričom bolo zistené, že vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu s hodnotou 1,10 mg/l alkoholu v dychu, pričom následným meraním mu bolo v čase o 22:20 hod. nameraných 1,14 mg/l alkoholu v dychu.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest v sume 1.500,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému pre prípad, že výkon peňažného trestu by bol úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, smerujúce výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor uviedol, že obžalovaný viedol vozidlo s hodnotou 1,10 mg/l alkoholu v dychu, čo po prepočte zodpovedá 2,29 promile, pričom tento stav je definovaný už ako ťažká opitnosť. Podľa poznatkov lekárskej vedy nie je žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič vozidla, schopný bezpečne viesť motorové vozidlo, ak dosiahne hladina alkoholu v jeho krvi najmenej 1,00 g/kg (t. j. 1 promile). Vedenie motorového vozidla je typickou činnosťou, pri ktorej sa vyžaduje schopnosť sústredenia, správnych a včasných vnemov a pohotových reakcií na situáciu vznikajúcu v dopravnej prevádzke. Vedenie motorového vozidla vodičom, ktorý požil určité množstvo

alkoholu, je potrebné považovať za činnosť v zmysle § 289 Trestného zákona, nakoľko možnosť ohrozenia chránených záujmov je daná povahou vozidla, ktoré svojou hmotnosťou a motorickou silou môže spôsobiť závažné deštruktívne účinky; práve táto povaha motorových vozidiel, najmä rýchlosť, spôsobuje, že následky dopravných nehôd v cestnej premávke sú spravidla závažné, pričom je im úmerná i zákonom predpokladaná intenzita ohrozenia. V danom prípade nebude uloženie peňažného trestu dostatočné na prevýchovu obžalovaného ako i ochranu spoločnosti. V prípadoch trestných činov na úseku cestnej dopravy je potrebný a tiež žiaduci dôraznejší postih spočívajúci v uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody spolu s prísny trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Nič na tom nemení skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, keďže doposiaľ nebol odsúdený ani nespáchal žiadny priestupok. Podľa prokurátora len adekvátny postih páchatel'ov môže mať v budúcnosti priaznivý vplyv na pokles trestných činov spáchaných v doprave, aby si aj iní účastníci cestnej premávky uvedomili, kam až môže jazda pod vplyvom alkoholu viesť a zabezpečiť tak generálnu prevenciu vo vzťahu k iným potenciálnym porušovateľom zákona o cestnej premávke ako i Trestného zákona. Tiež sa nemožno stotožniť s argumentáciou použitou v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, že peňažný trest bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti vyvaruje páchaniu trestnej činnosti a mimoriadne starostlivo zvaží následky svojho konania. Obžalovaný si totiž doposiaľ evidentne neuvedomil závažnosť svojho konania, teda aké závažné následky (na živote, zdraví ako i majetku) môže vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu spôsobiť, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že motorové vozidlo viedol v stave ťažkej opitosti. V danom prípade je potrebné, s ohľadom na nevyhnutnosť generálnej prevencie, uložiť obžalovanému nepodmienečný trest, hoci len kratšieho trvania, ktorý bude evidentne na obžalovaného pôsobiť viac edukatívne a umožní mu aj za pomerne krátky čas (v trvaní dní či týždňov) uvedomiť si, čo všetko mohol svojím protiprávnym konaním spôsobiť a aké to pre neho môže mať, za predpokladu, že bude opätovne jazdiť pod vplyvom alkoholu, v budúcnosti následky a aký by to malo vplyv na jeho osobný i pracovný život. S poukazom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhoval, aby Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/45/2020 zo dňa 17.02.2021 v časti výroku o treste a rozhodol sám o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Čo do spôsobu výkonu trestu prokurátor navrhoval, aby bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na prejednanie odvolania prokurátora, krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhovala, aby krajský súd odvolaniu prokurátora vyhovel v celom rozsahu, pričom poukázala na jeho písomné odôvodnenie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo a bolo to prvýkrát, čo sa dostal do rozporu so zákonom. Ďalej uviedol, že nesúhlasí s odvolacími námietkami prokurátora a navrhoval odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výroku o treste napadnutého rozsudku.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany prokurátora iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný L. V. na hlavnom pojednávaní konanom 17.02.2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudca okresného súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom okresný súd rozhodol uznesením, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijíma a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania prokurátora, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému L.ovi V. bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný trest, či už do druhu, ako aj do jeho výmery.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výroku o treste, odvolací súd dospel k názoru, že uložený trest ako celok, či už peňažný trest v sume 1.500,- eur v spojení s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace (pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený), ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov, je dostatočným trestom a odráža primeranosť trestu predovšetkým s ohľadom na spôsob spáchania činu (obžalovaný po požití alkoholu viedol osobné motorové vozidlo) a rovnako zohľadňuje osobu obžalovaného ako páchatela súdeného trestného činu (ide o páchatela, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol a nie je u neho evidované ani akékoľvek postihnutie za spáchanie priestupku). Treba si uvedomiť, že pod pojmom „výrok o treste“ v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1, ods. 3 Tr. por. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu, alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest. Vodičom motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu, treba spravidla ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to podľa okolností buď ako trest samostatný, prípadne popri inom treste (R 42/1978, R 15/1977). Okresný súd teda postupoval v súlade s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, keď obžalovanému popri peňažnom treste uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pričom pri určovaní výmery oboch týchto trestov mal súčasne na zreteli ten aspekt, aby takýto trest ako celok vyznel pre obžalovaného citeľne a viedol ho k tomu, aby sa takéhoto závažného a nebezpečného konania na úseku cestnej dopravy v budúcnosti vyvaroval.

Ďalej treba konštatovať, že okresný súd postupoval správne, keď ustálil poľahčujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a neustálil žiadne priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr. zák.).

Za situácie ak prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu. V prejednávanej veci by sa preto vychádzalo z upravenej trestnej sadzby do 8 mesiacov. Za takéhoto stavu a vychádzajúc zo všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného, prvostupňový súd nepochybil, ak obžalovanému neukladal priamo trest odňatia slobody, ale za splnenia podmienok upravených v § 56 ods. 2 Tr. zák. mu uložil peňažný trest a súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Tak povaha spáchaného prečinu, ako aj osoba obžalovaného a možnosti jeho nápravy odôvodňujú uloženie týchto druhov trestu, ktoré v posudzovanej trestnej veci zodpovedajú požiadavke na dosiahnutie účelu trestu, ako aj ostatným zásadám pre ukladanie trestov. V danom prípade uloženie trestu odňatia slobody prichádzalo do úvahy iba ako uloženie trestu náhradného, ktorého nariadenie by bolo opodstatnené iba vtedy, ak by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený. Uvedený trest ako celok rozhodne nemožno považovať za neprímerane mierny, ktorý by nezohľadňoval závažnosť spáchaného trestného činu a osobu obžalovaného.

K odvolacím námietkam prokurátora, ktorý sa domáhal sprísnenia uloženého trestu v tom smere, aby obžalovanému bol uložený krátky nepodmienečný trest odňatia slobody, krajský súd poznamenáva, že nezistil žiadnu takú okolnosť, pre ktorú by bolo možné považovať tieto námietky za opodstatnené. Prokurátor v podanom odvolaní nekriticky zvyrazňuje iba samotný fakt vedenia motorového vozidla pod vplyvom požitia značného množstva alkoholu a úplne opomína ostatné kritéria významné pre uloženie konkrétneho druhu trestu a jeho výmery. Zjavne alogicky pritom vyznieva jeho argument, ktorým svoje tvrdenie, že obžalovaný si doposiaľ evidentne neuvedomil závažnosť svojho konania, teda aké závažné následky môže vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu spôsobiť, opiera o samotný fakt spáchania trestného činu v stave ťažkej opitosti. Naopak, obžalovaný L. V. svojím postojom preukázal kritický náhľad na svoje konanie, pričom okresný súd ani tento jeho postoj neprečenoval, ale dôsledne vychádzal tak z okolností prípadu významných pri posúdení závažnosti spáchaného prečinu, ako aj z kritérií pri ukladaní trestu, ktoré sú definované v ustanovení § 34 Tr. zák. a prihliadol aj na pomery obžalovaného. Možno síce súhlasiť, že na posúdenie závažnosti stíhaného prečinu má vplyv aj množstvo nameraného alkoholu v dychu obžalovaného, avšak táto skutočnosť nie je jedinými kritériom pre spravodlivé a zákonné potrestanie obžalovaného, ktorú nemožno považovať za kriminálne závadovú osobu a ktorú by bolo nevyhnutne nutné sankcionovať trestom odňatia slobody s jeho priamym výkonom. V osobe obžalovaného pritom nejde ani o nedisciplinovaného vodiča, ktorý by bol v minulosti opakovane priestupkovo postihovaný. Krajský súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by nebol odôvodnený záver, že v prípade obžalovaného ide výlučne iba o exces z inak riadne vedeného života. Uloženie prokurátorom navrhovaného nepodmienečného trestu by v danom prípade nereflektovalo všetky funkcie trestu a v konečnom dôsledku by s ohľadom na osobu obžalovaného mohlo mať výrazne opačný efekt, než je ten, ktorý sa má podľa prokurátora dosiahnuť.

Na tomto základe odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu konštatuje, že typová závažnosť spáchaného prečinu vyjadrená jeho skutkovou podstatou, ako aj stupeň jeho konkrétnej závažnosti v spojení s ustálenými poľahčujúcimi okolnosťami, osobou obžalovaného a jeho inak riadne vedeným životom pred aj po spáchaní stíhaného prečinu, neumožňujú taký záver, že by na obžalovaného bolo potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody a už vôbec nie v rámci jeho nepodmienečného výkonu. Uloženie trestu odňatia slobody by v danom prípade bolo v rozpore s požiadavkami najmä individuálnej prevencie, ale aj s ostatnými funkciami trestu. Inak povedané, v posudzovanom prípade je potrebné trest individualizovať tak, aby plnil účel uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. V zmysle týchto úvah odvolací súd považuje uloženie peňažného trestu a trestu zákazu činnosti za vyhovujúci výchovnej, ochrannej, preventívnej a aj represívnej funkcii trestu. Oba uložené tresty sú svojou výmerou adekvátne aj k samotnej závažnosti tohto prečinu a nepochybné od nich možno očakávať, že povedú k dosiahnutiu účelu trestu.

Krajský súd záverom dodáva, že zákonným kritériám zodpovedá aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť akéhokoľvek motorové vozidlá v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov, pričom výmeru tohto trestu odvolací súd považuje za primeranú aj z hľadiska ochrany ostatných účastníkov a z výchovného aspektu.

Pri preskúmaní výroku o treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku teda krajský súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné považovať výmeru tohto druhu trestu za neprimeranú.

Všetky zistené skutočnosti viedli odvolací súd k záveru, že výrok o treste napadnutého rozsudku je vecne správny, zohľadňujúci všetky atribúty významné pre ukladanie trestov a súčasne bol tento výrok aj mimoriadne presvedčivo odôvodnený. Z tohto hľadiska krajský súd poukázal na najzásadnejšie aspekty správnosti napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach odkazuje na jeho podrobné odôvodnenie, ktoré si v celom rozsahu osvojuje bez potreby ho opakovať.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.